

Setkání s královnou noci

Utkaná z paprsků hvězd za svitu měsíce,
u starého dubu na lesní mýtině
zjevila se bytost, půvabná a něžná
Královna Mab, půlnoční kněžna.
V róbě z hluboké modři byla oděna
vládkyně nočních víl a noci královna.
Ocitám se u ní ve svém nočním snění,
v tichém údivu pln okouzlení.
Cítím její zář a nenacházím slova,
kéž napoví mi něco moudrá bílá sova!

Netuším co chce mi ta vznešená paní,
zírá na ni a toužím po vysvětlení.
Pohlédla na mne vědoucím pohledem,
jenž naplnil mne mírem.
Chce mi něco říct, já kážu svému sluchu,
by pustil její slova přímo k mému duchu!
Když promluvila, dobrota z ní prýštila
a její slova pravdivá se s mým duchem spojila.

**„Volala jsem tebe, který vládneš perem
abys mé sdělení předal lidem!
Jmenuji se Mab a jsem královnou noci,
se svými vílami tvorím ku pomoci.
Vždy však budu jen věrnou služebnicí
Toho, kdo světy tvoří a boží
a jehož svaté srdce věčnou láskou hoří!
Bratrem mým je Slunce a mou sestrou Luna
a Říše snů má domovina.**

**Krajiny snů jsou světem záhrobním,
pro tebe však dočasně skrytým.
Skrytým pod tvým denním vědomím,
jak do něj vchází ti nyní vysvětlím.
Za bílého dne, pod svitem slunečním
jsi obestřen svým denním vědomím
jako pevným pláštěm, umně utkaným.
Však ten změní se v pírkó, co odfoukne vánek
když přichází ho střídat jeho bratr spánek.
V jeho náruči, pod rouškou noci,
nad tělem i myslí ztrácíš moci.
V jedné fázi spánku, určené pro snění**

**odcházíš se brouzdat krajinou zapomnění.
S tělem však zůstáváš ve spojení
magnetickou stříbrnou páskou záření.
Návratem duše do těla končí snění.
I když to prosté a jednoduché jest,
málo si pamatuješ ze svých nočních cest.**

**Ve skutečnosti v noci prožíváte jen
duchovní den, jenž znáte jako sen.
Krajina tvých snů je odrazem tvé mysli,
co tvoří myšlenkami, člověk nedomyslí.
Když lidé spí a nemyslí, tak méně hřeší
a světlá cesta do výšin je prostupnější.
Máš-li noční můry, i ty jsou darem s hůry,
vidíš v nich na zlé plody svého bytí,
jenž jsou s tvou duší spojeny osudovou nití.**

**Učiň svůj Cit vládcem všeho myšlení,
necht' rozum Citu není víc než lokajem.
Živ přání jen ty, jenž projdou tvým Srdcem
a jako rádce měj své Svědomí.
Pros Pána ať zdravé je tvé Snažení,
ať nepodlehneš falešnému mámení.
Buď přísný i v Lásce, tvá Duše je v sázce!
Nejen za Chléb děkuj, ale i za Soužení!
Je zdrojem Moudrosti skrze Poučení!
Lehkost tvé duši dodá Odpuštění.**

**Tvé tělo jako štít, chráníci tvou duši,
musí být bez poskvrny, čistota mu sluší!
Půjdeš-li svým životem tou nejužší z cest,
tvé roucho bude zářit barvou nachovou.
Až své tělo smíš s hroudou prachovou
a budeš duchem, který projde jehly uchem,
pak spatříš Zlatý Jeruzalém, město měst
a Svatou říši Boží nazveš domovem.“**

Po těchto slovech se líbezně usmála.
Tak něžně, jak sluší se půlnoční kněžně.
Její dokonalá postava ještě více zjasněla
a než se na obláčku do výšin vznesla,
řekla mi: „**S Bohem, ráda jsem pomohla!**“
Po té mne budí kohoutí kokrhání
abych pro vás zapsal toto krásné snění.

Mab, královna noci, nepředstavitelně veliká a nesmírně krásná, oděna v šatech z nadpozemských odstínů modré barvy, lemovaných nádhernými krajkami.

Tuto vládkyni nočních víl v čase, když noc je ještě mladá, spatřujeme jako líbeznou, spanilou dívku.

S přibývajícimi nočními hodinami se zjevuje jako nádherná, zralá žena se zlatou královskou korunou. Působišťem této jedné z bytostných královen a věrné služebnice Boží je Praduchovní říše, která má sedm duchovních a pět bytostných úrovní. Abychom na klavíru mohli zahrát skladbu v rozsahu stupnice sedmi tónů a pěti půltónů, potřebujeme na to sedm bílých a pět černých kláves.

Číslo **7** a **5** jsou čísla Svaté vůle a Svaté lásky. Proto ve svém součtu musí dát číslo **12**, které je číslem Dokonalé harmonie, jejímž pozemským zobrazením je Duha, skládající se ze sedmi zřetelných a pěti méně vystupujících barevných odstínů. Domovem bytostné, která je královniným pozemským obrazem je hora Olymp, o níž se domnívali staří Řekové, že je pozemským sídlem Velkých Bytostných, které považovali za Bohy.